

Sygn. akt II K 101/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gryfinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Agnieszka Brodzińska
Protokolant:	st.sekr.sądowy Joanna Purtak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Radosława Grabusińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 czerwca 2016 r. sprawy

M. J. s. B. i E. z domu S. ur. (...) w S. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 25.06.2015r. w sprawie IIK 200/15 za ciąg pięciu przestępstw popełnionych w okresie od 29 listopada 2014r. do 13 lutego 2015r., kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art.

279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 27.01.2016r. w sprawie IIK 634/15 za czyn popełniony w dniu 6.06.2015r. kwalifikowany z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art. 280 § 1 kk wymierzono karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk kary pozbawienia wolności orzeczone wobec **M. J.** w sprawach **IIK 200/15 i IIK 634/15** łączy i orzeka karę łączną 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy pozbawienia wolności od 18.02.2015r. do 19.02.2015r. i od 8.06.2015r. do 3.12.2015r.,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,

IV. na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. G. kwotę 147,60 zł (stu czterdziestu siedmiu złotych 60/100) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sygn. akt II K 101/16

UZASADNIENIE

M. J. został skazany prawomocnymi wyrokami:

3. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 25.06.2015r. w sprawie IIK 200/15 za ciąg pięciu przestępstw popełnionych w okresie od 29 listopada 2014r. do 13 lutego 2015r., kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art.

279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. Odbywanie kary rozpoczął w dniu 15 lipca 2015 r. Koniec kary jest przewidywany na 13 lipca 2017 r.

Dowód: akta sprawy IIK 200/15

obliczenie kary k.16

4. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 27.01.2016r. w sprawie IIK 634/15 za czyn popełniony w dniu 6.06.2015r. kwalifikowany z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art. 280 § 1 kk wymierzono karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Początek kary został ustalony na dzień 13 lipca 2017 r. Koniec kary jest przewidywany na 12 listopada 2019 r.

Dowód: akta sprawy IIK 634/15

obliczenie kary k.20

M. J. był wielokrotnie karany. W zakładzie karnym ma dobrą opinię. Raz był nagradzany i nie był karany dyscyplinarnie. Nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Z innymi osadzonymi funkcjonuje prawidłowo. Wobec popełnionych przestępstw i dotychczasowego trybu życia prezentuje bezkrytyczną postawę. Obecnie zdecydował się na podjęcie terapii odwykowej i oczekuje na wyznaczenie terminu. Jest zatrudniony nieodpłatnie jako sprzątający oddziały szpitalne. Podczas pracy pozytywnie wyróżnia się spośród innych osadzonych.

Dowód: opinia o skazanym k.13-13v.

karta karna k.5-6

Sąd zważył, co następuje:

Przed orzeczeniem kary łącznej wobec M. J. Sąd w pierwszej kolejności musiał zdecydować czy do skazanego będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu karnego w brzmieniu po nowelizacji Kodeksu karnego dokonanej ustawą z dnia 20.02.2015 r. Zgodnie bowiem z art. 19 ust. 1 wspomnianej ustawy przepisów rozdziału IX ustawy (dotyczących orzekania kary łącznej), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Wobec M. J. zapadły wyroki, które uprawomocniły się przed 1 lipca 2015 r. jak i po tej dacie. Ostatnim wyrokiem, jaki uprawomocnił się przed tą datą jest wyrok w sprawie IIK 225/11 wydany w dniu 21 czerwca 2011 r., który uprawomocnił się 29 czerwca 2011 r. Kara orzeczona w tej sprawie nie będzie jednak podlegała łączeniu z karami orzeczonymi w sprawach IIK 200/15 i IIK 634/15 ani na podstawie przepisów obowiązujących przed 1 lipca 2015 r. ani na podstawie przepisów obowiązujących po tej dacie.

W świetle art.85 kk obowiązującego poprzednio sąd orzekał karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i orzeczono za nie kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu. W sprawach IIK 200/15 i IIK 634/15 czyny zostały popełnione już po wydaniu wyroku w sprawie IIK 225/11, a tym samym kary nie podlegały łączeniu.

Natomiast zgodnie z treścią art.85 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 r. podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu. Jak wynika z opinii skazanego z Aresztu Śledczego w S. kara ta została już wykonana.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż łączeniu będą podlegały kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach IIK 200/15 i IIK 634/15, w których M. J. został prawomocnie skazany po 1 lipca 2015 r. Tym samym zastosowanie będą miały przepisy obowiązujące po tej dacie. Żadna z tych kar nie została do chwili obecnej wykonana. Nie zachodzi

również negatywna przesłanka, o jakiej mowa w art.85 § 3 kk. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli w trakcie wykonywania kary pozbawienia wolności sprawca popełni inne przestępstwo, to kara orzeczona za to przestępstwo nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu. W sprawie IIK 200/15 skazany rozpoczął odbywanie kary w dniu 15 lipca 2015 r., a czyn w sprawie IIK 634/15 został popełniony w dniu 6 czerwca 2015 r., czyli przed rozpoczęciem odbywania kary.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał na uwadze granice kary określone w art.86 § 1 kk i karę tą mógł wymierzyć od 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art.85a kk orzekając karę łączną Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na korzyść skazanego Sąd poczytał dobrą opinię o skazanym z zakładu karnego, z której wynika, iż nie był on karany dyscyplinarnie, a raz był nagradzany. Z opinii tej wynika także, iż zachowanie M. J. w warunkach izolacji jest poprawne. Skazany podjął nieodpłatne zatrudnienie, a ze swoich obowiązków wywiązuje się bardzo dobrze. Powyższe okoliczności dotyczące funkcjonowania skazanego w warunkach zakładu karnego są niewątpliwie istotne dla oceny celów zapobiegawczych i wychowawczych kary. Niemniej jednak istotna dla kształtowania wymiaru kary łącznej z uwagi na względy prewencji szczególnej jest okoliczność dotycząca samego stosunku skazanego do popełnionych przestępstw i wcześniejszego trybu życia. Z opinii o skazanym wynika, iż wobec tych aspektów jest on bezkrytyczny, co dowodzi, iż proces resocjalizacji skazanego jest na początkowym etapie. Podkreślić należy, iż M. J. był wielokrotnie karany i odbywał kary pozbawienia wolności, co nie wpłynęło na zmianę trybu życia skazanego i wdrożenie go do przestrzegania porządku prawnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż kara 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności w sposób należyty realizuje cele, o jakich mowa w art.85a kk.

Na poczet tej kary Sąd zaliczył okresy pozbawienia wolności w sprawach objętych wyrokiem łącznym.

W związku z tym, iż skazany przebywa w zakładzie karnym i jego możliwości zarobkowe są bardzo ograniczone Sąd zwolnił go od kosztów sądowych w sprawie.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.